

MEDDELELSER

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr. 2

April 1939

37. årgang

Redigert av Det Norske Myrselskaps sekretær, dr. agr. Aasulv Løddesøl

MYRENE I HELGELANDS KYSTDISTRIKTER.

Av Aasulv Løddesøl og Oscar Hovde.

II

2. Myrene i Rødøy herred.

Rødøy herred (kartblad II) har et landareal av 677,57 km². Folke- mengden er 2952, hvorav nesten halvparten bor på øyer og holmer.

Av herredets 6300 dekar myr er hele 74 % grasmyr, 17 % er gras- rik mosemyr, 7 % er lyngrik mosemyr og 2 % er lyngmyr. Herredets myrer inneholder i alt ca. 1,160,000 m³ brenntorv på et areal av 1125 dekar (tabell 12). Av brenntorven er 940,000 m³ karakterisert som god torv (kfr. tabell 8). Storparten av myrene ligger på fastlandet, idet bare ca. 1300 dekar er fordelt på de største øyer.

På fastlandet er myrene konsentrert på halvøya nord for Tjongsfjorden. Her finnes forholdsvis store arealer myr, riktignok ikke sammenhengende, men som regel med lett adgang til vei fra den ene myr til den annen. I sammenheng med disse myrer ligger også en del av Tølløkmýrene, som tidligere er omtalt under Meløy herred.

Det største noenlunde sammenhengende myrparti innen dette område er Kila myrene på omkring 2000 dekar. Disse strekker seg fra Kila helt oppunder Blåsfjellet og ligger i en høgd av 40 til 60 m o. h. Landskapet heller svakt mot sør og er for en stor del kledd med lite veksterlig småfuru. Myrene er avbrutt av større og mindre fastmarkspartier (sandmoer) med lyngvegetasjon. Den vesentlige del av myrene er grasmyrer med et noenlunde vel til vel formuldet matjordlag. I de dypere lag er det brenntorv med fortorvingsgrad H₆—H₇. Undergrunnen består av sand, ofte med leirblanding, og opp- under Blåsfjellet dessuten en del stein. Myrene er rike på furustub- ber. De inneholder store masser brenntorv, idet dybden undertiden er opptil 2—3 meter. Torvforrådet er beregnet til 150,000 m³ råtorv. Det meste av arealet har dog for liten dybde til å kunne avtorves, og kan karakteriseres som noenlunde god dyrkingsjord.

B o t n a n kalles det flate landskap mellom Tølløk og Våge. Her er hovedsakelig ganske grunne grasmyrer med 20—50 cms dybde og

med finsand under. Myrene ligger ca. 30 m o. h. og heller svakt mot vest. De er noe oppdelt av små lyngmoer. For øvrig finnes i sørkant av midtpartiet en del lyngrik mosemyr hvor dybden er opptil 1 m, og her er da en eller to lomper god brenntorv ved bunnen. Botnmyrene er stort sett gode, vel formuldete dyrkingsmyrer som dog krever omfattende vei- og kanaliseringsarbeider for å kunne utnyttes.

Øst for Våge er flere større og mindre myrer i en høgd av 20—40 m o. h. mellom høge skogkledde åser. Mesteparten av myrene er grasmyrer med enkelte partier lyngrik mosemyr. Grasmyrene er som regel vel formuldet og av forholdsvis liten dybde, idet gjennomsnittsdybdene er fra $\frac{1}{2}$ til 1 m. De lyngrike mosemyrer er svakt eller noenlunde vel formuldet og som regel av større dybde enn grasmyrene. De største målte dybder her er 3 m. Såvel grasmyrene som de lyngrike mosemyrer inneholder brenntorv av forskjellig kvalitet (H₅ til H₇). Disse myrer inneholder store masser brenntorv, i alt ca. 300,000 m³ råtorv. Undergrunnen består av sand eller grus. Som dyrkingsmyrer er en del av disse noenlunde gode, men for en stor del av arealet vil det være heldigst å avtorve først.

Lengst vest på halvøya — omkring Sleipnes — er mest grasrike mosemyrer. Disse ligger lavt (5—10 m o. h.) og har som regel liten helling. I motsetning til lenger øst er landskapet her nesten skogbart. Myrene er svakt eller noenlunde vel formuldet og inneholder ofte god strøtorv. Brenntorv er det derimot lite av her, men i mangel av god torv benyttes den som er. Dybden er meget forskjellig, et par småmyrer lengst nord er opptil 4 m dype, men som regel er gjennomsnittsdybden mellom $\frac{1}{2}$ og 1 m. Undergrunnen består lengst vest av kalksand (prøve S. 11, tabell 7), mens de østlige myrer har sand- eller grusundergrunn. Vest for Sleipnes er små partier grunn, vel formuldet grasmyr over kalksand. Disse grasmyrpartier er jo god dyrkingsmyr i motsetning til de foran nevnte grasrike mosemyrer som er mindre gode til tross for den enestående lette adgang til kalksand. Den uttatte myrprøve (P 46, tabell 3) viser også at denne myrtype er mindre god dyrkingsjord.

På øyene er også mest grasmyrer, idet vel 1000 dekar av i alt 1300 dekar hører til denne myrtype.

Røddøy er det gamle «sentrum» i herredet med tingsted og prestegård. Øya er 8,39 km² stor og inneholder ca. 140 dekar grasmyr. Myrene er små og ligger spredt, vesentlig på nordenden av øya. De nordligste partier er opptil 1,5 m dype og inneholder en del bra brenntorv. På østsiden av øya er et par ganske grunne myrer med sterk lyngvekst. De er dog noenlunde vel til vel formuldet og ganske bra skikket som dyrkingsjord, idet beliggenheten og hellingen er god. Undergrunnen er sand og grus.

Gjerøya har et flateinnhold av 9,40 km², er sterkt kupert og har til dels bra skog på den nordlige del (bjørk og osp). Øya har ca. 180 dekar myr, hvorav storparten er grasmyr, idet bare 20 dekar

KART
OVER

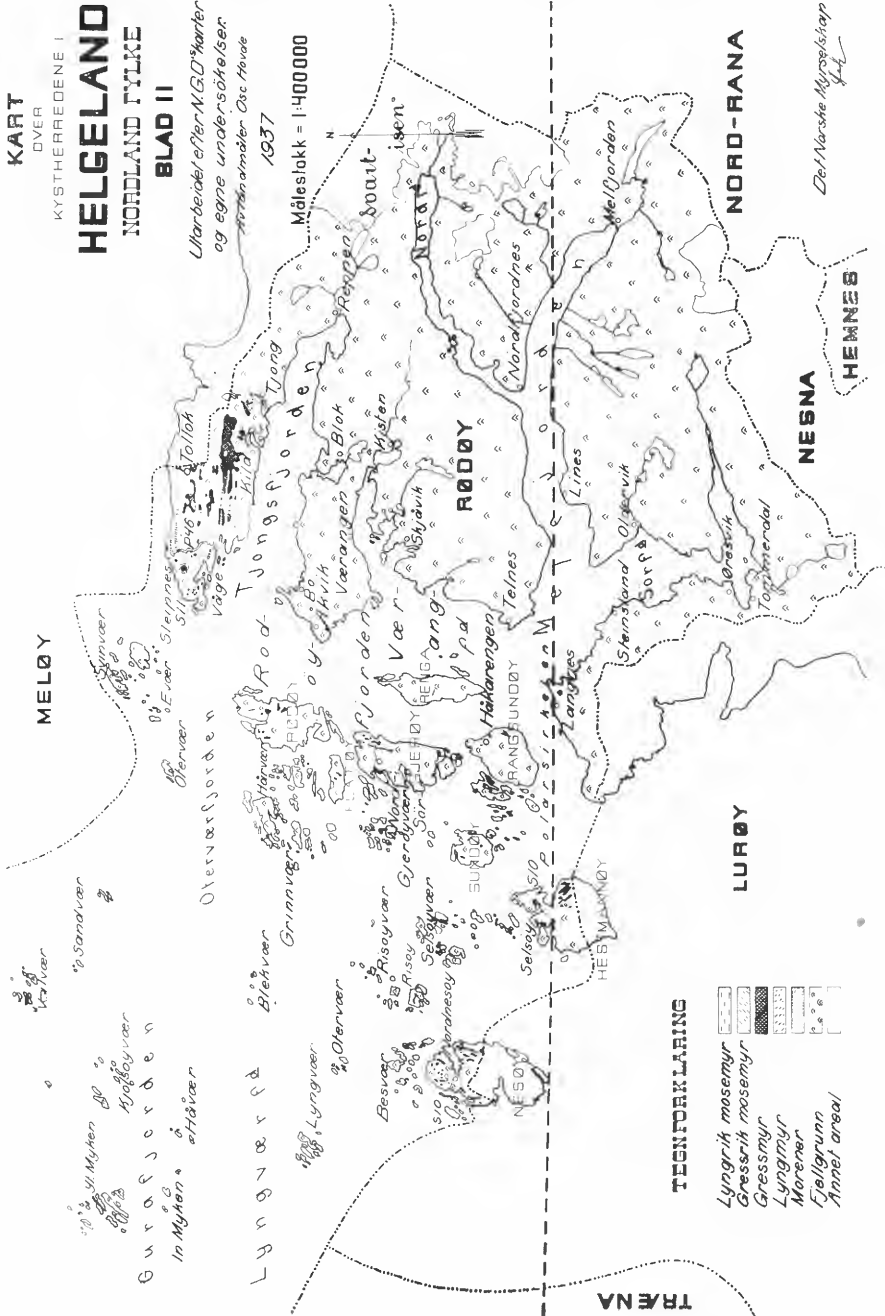
KYSTHERREDENE I

HELGELAND
NORDLAND FYLKE

BLAD II

Urtarbeider eller M.G.D. korter
og egne undersøkelser
for Nordnordmørke-Ost-Helgeland
1937

Målestokk = 1:400000

Del Marste Myrsekskap
H.H.

MELOY

LURØY

NORD-RANA

NESNA

HEMNES

TRENA

TEGNTORKLÆRING

- Lyngrik mosemyr
- Gressrik mosemyr
- Gressmyr
- Lyngmyr
- Morener
- Fjellgrunn
- Annet areal

er utskilt som grasrik mosemyr. Det meste av myrene ligger på den nordøstlige del av øya i smale partier mellom høge bergåser. Myrene har her som regel noe frisk mose i overflaten. De er oftest tuet og har til dels sterk lyngvegetasjon på tuene. Det øvre lag av myra er noenlunde vel til vel formuldet. I de dypere lag (under 1 à 2 lomper) er som regel brenntorv (H_0). Massen er her beregnet til ca. 75,000 m³ råtorv. Dybden er oftest omkring 1 m, men når flere steder opptil 2 m. Undergrunnen er nesten overalt sand, sjeldnere grus. Myrene er flate, men har dog som regel avløp for vannet, og vil med fordel kunne dyrkes, eventuelt etter en fornuftig avtorving.

På vestsida av øya er et mindre parti grasmyr. Dette er grunnt og kviler på sand eller fjell, så her bør ikke tas torv undtagen på et mindre parti lengst nord hvor dybden er vel 1 m.

Rangsunndøya er meget sterkt kupert og har høge snaufjell. På øya er ca. 90 dekar grasmyr. Myrene ligger på nord- og østsiden av øya. En del av disse myrer inneholder brukbar brenntorv, idet dybden er opptil vel 1 m, men mesteparten av myrene er meget grunnere. Undergrunnen består som regel av grus. Myrene er brukbare som dyrkingsjord.

Hestmannøya er 13,25 km² stor. Herav ligger 8,56 km² i Rødøy, det øvrige hører til Lurøy herred. Rødøy herreds andel av øya har ca. 370 dekar myr, hvorav ca. 220 dekar er grasmyr og resten er lyngmyr. Det vesentlige av myrene ligger på østsiden av øya, fra herredsgrensen og nordover, i 10 til 20 m h. o. h. og med svak helling, vesentlig mot sør eller øst. Overflaten er oftest ganske jevn og myrene er faste og forholdsvis tørre. Myrene er noenlunde vel formuldet. Under 1 eller 2 spadestikkis dybde er brukbar, men ikke særlig god brenntorv (H_0). I noe større dybde (1 m) er den dog noe bedre (H_1). Dybden er opptil ca. 2 m, men er oftest atskillig mindre. Undergrunnen består av fin kvartssand. Her stikkes en masse brenntorv, og forrådet er stort (ca. 100,000 m³ råtorv), men torven er vanskelig tilgjengelig på grunn av manglende vei, så mange av oppsitterne flekker torv av berget på nordenden av øya. De grunneste myrer er bra dyrkingsmyrer, likesom brenntorvmyrene vil kunne dyrkes etter hvert som de avtorves.

Nordenden av øya kalles Storselsøy. Den dekkes for en stor del av kalksand og inneholder lite myr. Kalksandlaget er ofte av stor mektighet og ligger helt i dagen eller er dekket av et ganske tynt humuslag.

Nesøy er også fordelt på de to herreder Rødøy og Lurøy med henholdsvis 6,10 km² og 8,89 km² av totalarealet, som for hele Nesøy altså utgjør 14,99 km². På den nordlige del, som ligger i Rødøy, er ca. 400 dekar myr. Av dette areal er knapt $\frac{1}{4}$ grasrik mosemyr, og alt det øvrige er grasmyr. Myrene ligger i spredte felter på de lavere partier av øya og er atskilte ved oftest snaue fjellknauser. Det største parti grasrik mosemyr ligger like nord for Nordnesøygårdene.

Tabell 12. Oversikt over brenntorvmyrer i Rødøy herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjen-nom-snittsdybde i m	Brenntorv-lagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvingsgrad etter v. Post
	Totalareal dekar	Brenntorvareal dekar					
Nord for Kjølvik	40	2	1,5	1,0	2,000	Grus	H 6—7
Hellstømyra	20	12	1,5	1,3	16,000	Sand	H 6—7
Sør for Nord-Nesøygården	170	73	1,7	1,1	81,000	Sand	H 6—7
Nord for Nord-Nesøygården	140	60	1,0	0,5	30,000	Sand	H 6
På Risøya	15	10	1,5	1,0	10,000	Grus	H 6
Vest for Korsviken	30	6	1,5	1,0	6,000	Grus	H 6
På Hestmannøy	370	67	2,0	1,5	100,000	Sand	H 6
Øst for Høivågen	30	10	1,5	1,0	10,000	Sand	H 6
På nordenden av Rødøy	25	12	0,8	0,5	6,000	Sand	H 6
Vest for Høivågen	15	2	1,4	1,0	2,000	Sand	H 6
På Flatøya	60	10	1,5	1,0	10,000	Fjell	H 6
På Gjerøya, nordre	140	95	1,3	0,8	75,000	Sand	H 6
Vest for Selsøyvik m. fl.	10	6	0,8	0,5	3,000	Sand	H 6
På Rangsundøya	90	4	0,7	0,5	2,000	Grus	H 6
På Gjerøya, søre	40	3	1,3	1,0	3,000	Sand	H 6
Tovikmyrene	170	5	3,5	3,0	15,000	Sand	H 5—6
Gjøskarmyra	200	60	1,0	0,5	30,000	Sand	H 5—6
Øst for Vågeng	340	10	1,0	0,5	5,000	Grus	H 6—7
Nord for Langåsen	250	50	1,0	0,5	25,000	Sand	H 6—7
Sør for Langåsen	320	30	1,5	1,0	30,000	Sand	H 6—7
Øst for Våge	200	200	2,0	1,5	300,000	Grus	H 5—7
Dyrbeinåsmyra	150	50	1,0	0,4	20,000	Sand	H 5—6
Vest for Steintuva	270	25	1,3	1,0	25,000	Sand	H 6—7
Tølløkmyra	230	15	1,5	1,0	15,000	Sand	H 6
Botnan	490	5	1,4	1,0	5,000	Sand	H 7
Øst for Storgjedden	35	17	1,3	1,0	17,000	Sand	H 6—7
Hallmyra	40	20	0,4	0,25	5,000	Sand	H 5—6
Kilamyra	1,360	100	2,0	1,5	150,000	Sand	H 6—7
Mellom Kila og Tjong	300	100	1,5	1,0	100,000	Grus	H 6—7
Haugvik, Tølløk	50	25	1,5	1,0	25,000	Sand	H 6—7
Nord for Kiståsen	210	41	1,6	0,9	37,000	Sand	H 6
Sum for Rødøy	5,810	1,125			1,160,000		

Myra er her nesten horisontal, men noe tuet. Den er noenlunde vel til vel formuldet og har jevn dybde på 0,8 til 1,0 m. Undergrunnen består av grus. Myra inneholder ikke nevneverdig av brenntorv. Den dyrkes nu fra sørkanten med øyensynlig godt resultat.

Grasmyrene på Nordnesøy har som regel jevn overflate og er noenlunde vel til vel formuldet. Dybden er meget forskjellig, idet den ofte måler opptil 3 m, men dybder på omkring 1 m er dog mest alminnelig. Undergrunnen består av sand eller grus og til dels av fjell. På ca. halvparten av myrene finnes brenntorv (81,000 m³ råtorv) av noe forskjellig mektighet og kvalitet.

Av andre mindre myrforekomster i Rødøy kan nevnes at Fla t-øya har ca. 60 dekar grasmyr, hvorav storparten er grunn, bra dyrkingsjord, mens en mindre del inneholder et ca. 1,5 m mektig brenntorvlag som imidlertid ligger direkte på fjell. Her torves sterkt, delvis til salg. Her foregår dessverre en del avskraping og ødeleggelse av mark som kunne vært brukt til dyrking eller beite.

På S u n d ø y a er noen ganske små flekker grunn grasmyr uten nevneverdig innhold av brenntorv. Derimot har R i s ø y a en liten god brenntorvmyr.

3. Myrene i Træna herred.

Træna herred (kartblad III)*) har et landareal av 17,32 km² og består av en rekke øyer. De to største er Husøya og Sanna med et fiateinnhold av henholdsvis 1,54 og 3,00 km². Øygruppen ligger langt ute i havet, idet avstanden fra Husøya til nærmeste fastland (Tonnes) er ca. 40 km. Folketallet utgjorde i 1930 i alt 625 personer. Befolkningstettheten er således stor (36,06 personer pr. km²).

Herredets myrareal utgjør bare ca. 70 dekar, fordelt med 50 dekar på grasmyr, 15 dekar på lyngrik mosemyr og 5 dekar på lyngmyr.

H u s ø y a er herredets «sentrum», nesten halvparten av befolkningen bor her. Bebyggelsen er nærmest «bymessig» og ligger på sørøstsiden av øya, hvor havneforholdene er bra. Øya er forholdsvis lav, høgste punkt ligger bare ca. 45 m o. h. Av Husøyas areal er bare ca. 40 % jorddekket, resten er snaufjell. Ca. ¼ av det jorddekkede areal er dyrket eller slåtteland (naturlig eng). Det øvrige, ca. ¾, består av tynn gras- eller lyngtorv direkte på berg, eller på de laveste partier mellom bergknausene av smale striper ganske grunn, vel formuldet grasmyr på sandundergrunn. Myrene er småtuet og sterkt opptrukket ved beiting.

Grasmyrarealet på H u s ø y a utgjør i alt ca. 30 dekar. Dessuten finnes på øya ca. 15 dekar lyngrik mosemyr av opptil vel 1 m dybde. Denne er svakt formuldet i hele dybden og har lavt aske- og kalkinnhold (jfr. P. 44, tabell 3). Det tas ikke torv til brensel på Husøya.

S a n n a har flere sylkvasse og høge tinder, hvorav Trænstaven (338 m) og Mjåtind (300 m) er de høgste. Også her er noen ganske små myrflekker. På sørenden av øya er ca. 20 dekar sumpig grasmyr på sandbunn. Disse myrflekker inneholder ikke brenntorv. Derimot finnes ca. 5 dekar lyngmyr på vestsiden (Alvorsnesset) hvor enkelte små flekker inneholder brenntorv. Myrene ligger imidlertid direkte på berg og er så grunne at de ikke bør avtorves.

*) Kartblad III vil bli tatt inn i neste nummer.

4. Myrene i Lurøy herred.

Herredets landareal utgjør 264,30 km² fordelt med omtrent en halvpart på øyer og en halvpart på fastland (kartblad III). Av herredets myrareal, som utgjør 3665 dekar, ligger 1575 dekar (43 %) på fastlandet og resten på øyene. Hele myrarealet fordeler sig med 70 % på grasmyr, 22 % på grasrik mosemyr, 5 % på lyngrik mosemyr og 3 % på lyngmyr.

På fastlandet er myrene noenlunde samlet innen to områder, nemlig et ved Konsvik og et omkring Sila, med henholdsvis 1145 og 430 dekar innen hvert område, men fordelt på en rekke myrer.

Myrene øst for Konsvik ligger bare ca. 10—15 m o. h. De heller svakt mot elva, vesentlig mot sør. Overflaten er noenlunde fri for tuer. Den sørvestlige del av myra — nærmest elva — er grasrik mosemyr. Denne er oftest vel formuldet og av dybde opptil vel 1 m. Undergrunnen består av sand eller leir. I sterkere helling, vesentlig nord og øst for mosemyra, ligger vel formuldet grasmyr av noe mindre dybde. Undergrunnen er her sand eller fjell (lengst øst). Dette er noenlunde god dyrkingsjord som allerede er utlagt til 4 bureisingsbruk. Myrene inneholder ikke nevneverdig av brenntorv. Litt lenger sørøst ligger imidlertid en mindre myr (ca. 50 dekar) hvorav vel halvparten inneholder et ca. 1 m tykt brenntorvlag. Brenntorvmassen er her beregnet til ca. 30,000 m³ råtorv (jfr. tabell 13).

Nord for Konsvik er terrenget sterkt kupert og består mest av snaue bergknauser. Mellom disse ligger flere myrer som er sterkt oppdelt, undtatt lengst nord, hvor en større sammenhengende grasmyr danner avslutningen av myrene mot nord. Hele myrpartiet, som utgjør ca. 545 dekar, er vesentlig grasmyr, idet bare ca. 60 dekar er utskilt som lyngrik mosemyr. Denne myrparcell er opptil 2 m dyp og inneholder i gjennomsnitt et brukbart brenntorvlag av noe over 1 m.

Grasmyrene er oftest vel formuldet og av sterkt varierende dybde. På det meste av arealet er dog dybden liten, mellom 1/2 og 1 m, men undertiden finnes partier av opptil 2 m dybde, og da inneholder myra brenntorv, oftest av god kvalitet (H₀—H₁). Undergrunnen består av sand eller grus. Disse myrer, som ligger i 40 til 80 m h. o. h., er stort sett noenlunde gode dyrkingsmyrer, men en del av dem er så sterkt oppstykket av bergknauser at de er vanskelige å utnytte rasjonelt. På den nordlige del er allerede utparsellert 6 bureisingsbruk. Det gjenværende areal er lite anvendelig til selvstendige bruk, men vil nok med fordel kunne forbedres til beiter. Her er tilsammen betydelige brenntorvmasser (ca. 160,000 m³ råtorv) og rikelig skog til brensel.

Sila myrene ligger i 20—30 m høgd rundt sørenden av Silavannet. Myrene heller inn mot elva fra begge sider, sterkest på vestsiden. I overflaten er en del frisk mose, men dette lag er av liten mektighet, og matjordlaget er vel formuldet. Dybden er som regel

omkring $\frac{1}{2}$ m. Undergrunnen består av grus eller sand, ofte med stor stein i dagen. Myrene utgjør ca. 200 dekar, er lette å grøfte og kan karakteriseres som noenlunde god til god dyrkingsjord.

På Silanesset er et par lignende grasmyrer på i alt ca. 150 dekar.

Ved Røitvik ligger ca. 80 dekar lyngrik mosemyr som er noenlunde vel formuldet og av dybde opptil vel 1 m over flyvesand. Myra er nesten flat og av mindre god kvalitet som dyrkingsjord, men i betraktning av beliggenheten like ved gårdene vil den nok bli dyrket.

På øyene ligger myrene mere spredt og består for en vesentlig del av småmyrer.

Alderen er den største av øyene i Lurøy herred med et flateinnhold av 23,60 km². Her er ca. 810 dekar myr, hvorav $\frac{1}{3}$ er grasmyr og resten grasrik mosemyr. Det vesentlige av myrene ligger i skaret mellom Aldra og Stuvland i 180 til 200 m h. o. h. Grasmyrene ligger på østsiden, er noe oppdelt og oftest grunne. Her finnes dog myrpartier på opptil 3 m dybde, og disse inneholder betydelige mengder god brenntorv (ca. 60,000 m³ råtorv). Det er imidlertid nødvendig å senke vannet for å kunne nyttiggjøre all torven. Det øvre lag av myra er vel formuldet og undergrunnen består av storsteinet grus eller leir.

Vestsiden består vesentlig av grasrik mosemyr med små partier ren grasmyr iblant. Myra er også her vel eller iallfall noenlunde vel formuldet. Dybden er som regel bare $\frac{1}{2}$ m eller mindre på grusundergrunn. Stort sett er disse myrer noenlunde god dyrkingsjord, men den høge og værharde beliggenhet gjør at man nødvendig vil bosette sig der oppe.

Lurøy — østre og vestre — er atskilt ved et smalt sund. På østre Lurøy (Stigen) er flere myrer på tilsammen ca. 550 dekar. Herav er hele 500 dekar grasmyr og resten er grasrik og lyngrik mosemyr. Myrene ligger oftest i smale dalstrøk med snaue bergknauser imellom. De er flate og svakt til noenlunde vel formuldet, ofte med et friskt mosedekke øverst. Dybden til undergrunnen, som består av sand eller fjell, er oftest liten. Sørligst finnes myrpartier på opptil 2 m og her er det god brenntorv, men storparten av arealet bør ikke avtorves. Som dyrkingsjord er myrene noenlunde godt skikket.

Onøy har bare ca. 100 dekar myr, hvorav 85 dekar er grasmyr og 15 dekar er grasrik mosemyr (Langmyra). Denne sistnevnte ligger på sørøstenden av øya og inneholder bra brenntorv i den vestlige del, mens den østlige del inneholder strøtorv. Dybden er i gjennomsnitt vel 2 m og undergrunnen består av sand. Grasmyrene ligger på østsiden av øya i en høgd av fra 10 til 40 m o. h. Dette er vesentlig grunne myrer på sand eller leirmergel. De er noenlunde vel til vel formuldet. Myrene inneholder en del brenntorv, men mesteparten er allerede avtorvet. Myrene ville med noen påkostning kunne bli gode beiter.

Tabell 13. Oversikt over brenntorvmyrer i Lurøy herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjennomsnittsdybde i m	Brenntorvlagets midlere tykkelse m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvingsgrad etter v. Post
	Totalareal dekar	Brenntorvareal dekar					
Mellom Aldra og Stuvland	800	60	1,5	1,0	60,000	Grus	H 6—7
Silamyrene	200	20	1,0	0,5	10,000	Grus	H 6
På Silanesset	150	20	1,0	0,5	10,000	Grus	H 6
Nord for Røitvik	80	40	1,0	0,25	10,000	Sand	H 5—6
Øst for Kongsvik	540	30	1,3	1,0	30,000	Sand	H 6—7
Nord for Kongsvik	605	160	1,5	1,0	160,000	Sand	H 6—7
På indre Kvarøy	100	10	0,8	0,5	5,000	Sand	H 4—5
På vestsiden av Stigen	460	50	0,8	0,5	25,000	Sand	H 6—7
Nord for Klippenvåg	90	20	1,5	1,0	20,000	Sand	H 6—7
Langmyra	15	10	2,3	1,5	15,000	Sand	H 6
På østsiden av Onøy	85	20	0,8	0,5	10,000	Sand	H 5—6
På Lovunden (nordenden)	5	5	0,5	0,25	(1,250)	Fjell	H 6
På Verholmen	15	10	1,5	1,0	10,000	Grus	H 6—7
På Tussøya	5	5	1,5	1,0	5,000	Grus	H 6—7
På Ulvøya	5	4	1,0	0,5	2,000	Sand	H 6—7
På Sør-Nesøy	160	20	2,0	1,0	20,000	Sand	H 5—7
Vest for Korsviken	110	10	1,5	1,0	10,000	Grus	H 6
På Hestmannøy	190	33	2,0	1,5	50,000	Sand	H 6
Sum for Lurøy	3,615	527			452,000		

In d r e K v a r ø y er så godt som helt jorddekket, idet bare noen små flekker er snaufjell. Høgden over havet er opptil 30 m. Jordsmonnet består vesentlig av grunn lyng- og grastorv på sand- eller fjellundergrunn. På øya er dessuten ca. 100 dekar myr i lav beliggenhet. Dette er svakt formuldet grasmyrtorv, delvis lyngbevokset. Myra er av liten dybde — som regel bare 20 til 50 cm — dog opptil 1 m enkelte steder. Undergrunnen består av sand. Myra inneholder litt dårlig brenntorv.

H e s t m a n n ø y ligger med en mindre del (4,69 km²) i Lurøy herred og resten (8,56 km²) i Rødøy. På Lurøy herreds grunn er ca. 190 dekar myr, hvorav 100 dekar er grasmyr og det øvrige lyngmyr. Myrene ligger på østsiden av øya fra herredsgrensen og sørover i 10 til 30 m h. o. h. og med svak helling vesentlig mot sør og øst. Overflaten er oftest ganske jevn, og myren er fast og forholdsvis tørr. Den er noenlunde vel formuldet. Under 1 til 2 spadestikks dybde er brukbar, men ikke særlig god brenntorv (H₅). I større dybde er torven

noe bedre (H₆). Dybden er opptil ca. 2 m, men er oftest atskillig mindre. Undergrunnen består av fin kvartssand. Her stikkes en del brenntorv, og forrådet er ganske stort (ca. 50,000 m³ råtorv). De grunneste myrer er bra dyrkingsmyrer, og brenntorvmyrene vil kunne dyrkes etter hvert som de avtorves.

Nesøy er delt mellom de to herreder Lurøy og Røddøy, men her ligger den største del (8,89 km²) i Lurøy og den minste del (6,10 km²) i Røddøy. Innen den del som ligger i Lurøy finnes en rekke myrer med et samlet areal av ca. 270 dekar. Dette er vesentlig grasmyrer. En lang flat og sumpig myr på østsiden av Nesøytoppen er dog vesentlig grasrik mosemyr. Denne er svakt til noenlunde vel formuldet. Fortorvingsgraden i ca. 1 m dybde er fra H₁ til H₂. I større dybde er det bra brenntorv (H₆). Myra er opptil 2 m dyp og har sand- eller grusundergrunn. Den har avløp i sørenden og kan dyrkes, eventuelt etter forutgående avtorving.

Grasmyrene ligger spredt mellom bergknausene i forskjellig høgd (10 til 80 m) o. h. Disse er oftest noenlunde vel formuldet og inneholder som regel bra brenntorv. Undergrunnen består av sand eller grus, undertiden fjell. En bra sammenhengende myr ved herredsgrensen på østsiden av øya har sterk leirblanding i undergrunnen og er god dyrkingsjord. De andre er best skikket til beitekultur etter en fornuftig avtorving, men er også brukbare dyrkingsmyrer.

Lovunden (4,82 km²) ligger ytterst ut mot havet og rager opp til en høgd av 619 m o. h. På nordsiden av øya finnes i alt ca. 35 dekar myr. Herav er ca. 30 dekar sammenhengende grasmyr og resten er lyngrik mosemyr eller lyngmyr fordelt på flere småmyrer. Grasmyra heller svakt mot nord, er noenlunde vel formuldet og ca. 1,5 m dyp på sandundergrunn. De andre myrflekker på øya er opptil vel 1 m dype og kviler direkte på fjell eller på et lite gruslag over fjellet. Her er lite brenntorv, så oppsitterne tar sitt brensel på holmene nord og sør for øya. Det er imidlertid bare på Verholmen det er noe videre brenntorv igjen. Her ligger en ca. 15 dekar stor grasrik mosemyr med ca. 1 m mektig brenntorvlag på $\frac{2}{3}$ av arealet. Også på Tussøya finnes en del brenntorv. På flere av de andre holmer foregår avskraping, om enn ikke i særlig stor målestokk.

Solværøyene er lave og har bare ca. 15 dekar myr, nemlig ca. 10 dekar på Røsøya og ca. 5 dekar på Ulvøya. Alt er grasmyr. På Røsøya er myra grunn (20—30 cm) og noenlunde vel formuldet. Undergrunnen består av kalksand. På flere plasser ligger kalksanden helt i dagen og på grunnt vann mellom øyene er store masser av den.

Et lite grasmyrparti på Ulvøya ligger nesten på toppen av øya i ca. 50 m høgd. Myra er i gjennomsnitt ca. 1 m dyp og inneholder et ca. $\frac{1}{2}$ m tykt lag av god brenntorv. Undergrunnen består av sand.

På de andre øyer og holmer finnes ikke nevneverdig av myr, men lyng- eller grasmark som ofte benyttes til brensel.

(Forts.)